

4128
Böda Hamn.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Böda hamn, vid den s.k. "Böda-
bukten", var på sin tid en bitydande
plats.ända tills omkring medio av
adertonhundratalet gjorde den
S.R. "Postbåten" Prins Carl sin uttur
mellan Öland och Gotland. Prins
Carl var en halvträckt segelslup
med någon liten kajuta och kok-
plats. Den fördes någon tid av en
släktling till min bodar, Skepparen
Per Anderson, samt hans två bröder,
av vilken den yngste, Andersson
kanske Johan fröst till döds, under
en av dessa kall, isiga vintar på
Ästsjön. - Fångar brukade
transportas över till Böda hamn,

upptäck
nat av
jenny C.
Anderson
& Sjögren.

upptäck-
nat okt
2 t 1933.

San José,
Calif.

2.)

Böda hamn.⁴¹²⁸

2

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

från Gotland f. v. b. f. till till Lång-
selljängelst: Kalmar. Annu minnes
jagen rätt stor, vit kalkreppad bygg-
ning, den ägdes på 1800-talet av
Sjöspare Nils Sandin. I byggningen
fanns i källaravdelningen små möttor
kyffur eller arrest, där stuckars
fångar förvarades för någon ob-
stämningstid. För några år sedan
skrev en vän till mig: "Böda hamn
är nu ett minne, blott." Sedan en
större, tidsenligare hamn kom
mit till ständ vid Ryxelkerok, eller
nu det nu kallas Gran Kulla viken.
Den gamla Böda hamn har således
haft sin "Storhetstid" och ligger där
mera, som en saga från det förflutna.

av
Jenny
C. Andersson

3)

4128
Böda hamn.

3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Där var dock på sin tid en livlig sjö-
fartsplats. Från min barndom kan
jag minnas att även ångare lade till
där ibland. Såsom "Oskarshamn",
"Borgholm" och "Var blå". Järnti en
del lustkutterar. Sumars var där ett
flertal präktiga skonare och skutor,
som ägdes av Skeppare, Handelsmän
och jordbrukare. Produkter från
öns nordligaste socknar utskyp-
ades och produkter och varor från
andra platser inskypades.

Bruggan som jag minnes den var
vägsträckt och syntes starkt och väl
byggd. En präktig, s.k. Diktal gamm,
med väldiga järnringar, där fartyg
fastgjordes sina Rättningar.

4128
Boda hamn

4
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Likstaden var byggd, eller möjligen
ombyggd av min farfader, Olof ^{Andersson} ~~Andersson~~
som var född i Febr 1804 i Segerstad eller
Gråsgård på Öland. På höstarna,
när havet rassade och vågor och vind
liksom tog allt vad som kom i deras
väg, var en svår tid för fartygsägarna.
Ofta slogos skutorna upp på land och
ramponerades betydligt. På vintern måste
skutorna åter dras ut i det våta ele-
mentet. Så att skepparna åter kunde
begiva sig ut på "Rölja blå".
På somrarna, var det som ett rosenstäm-
mur av glädje och hopp över den gam-
la hamn platsen. - I vackra sommar-
kvällar och på söndags e. m. dagar,
samlades bygdens ungdom där.

4128
Böda hamn

5

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

och många "elskoppar" spantas kull-
vandra på hamn bruggen. En del unga män
gav många låtar från sina medtagna
musikinstrument. Och vackert klingade
många av de gamla folkvisorerna.
De återkallade mig för mitt minne.
Jag kan liksom höra dem dö ut i
den sena sommargvällen. — Från
den tid jag var på vår till något tio-
tal senare, minnes jag många byggnader,
som fanns på hamnplatsen, där var
det förut väntade landinska huset, som
som före i tiden ägts av någon förmå-
nlig familj. Rosén tror jag.
Här var längre upp mot hamn vägen
ett större, prydligt hus med uthuggen
frontspis. Det tillhörde Kapten Johan Peter

4128
Boda hunn.

6

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gabrielson född i Grankulla. Efter hans
död omkr. 1878 flyttades huset över till Wisby.
Papi G. avlidit i Wisby och där tillbragte sedan
hans fru Carolina G. född Dalgren sina
sista år. Fru G. var en syster till Olands-
originalitet Fredrik, eller Feigge D. Enligt
min förmodan voro de släktingar av
skalden Fredrik Dalgren i Hockholm,
jag kan minnas den godmodige Fred-
rik läsa ur en bok, boken ofta upp
och ned, min vad betydde det? Fre-
drik kunde ej läsa, utan läste från
sin fantasi. Det lät ibland som en
rolig historia, Fast ej Fr. kunde läsa
att läsa var han ändå precis som
och avhållen var han av alla.
Ofta spelade han på sin apellade Faders

7.)

Brida hamnen.⁴¹²⁸

7

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

frol och frisk ett solo och det låte
 allt illa. Lå till de andra mindre
 byggnaderna. Där var Per Anderssons
 (gemensf. kallad Lilla Anderssons) och hans
 vackra hustru Julia Eleonora Ström-
 hem. Med deras fosterdotter Emilia.
 Där näst kom det Rydbergska huset
 Där bodde Brita Rydberg bodde.
 Längre nedåt hamnen, i skydd av den
 gamla kalkstensbacken, låg kalk-
 fordom brändes, stod en liten, av
 äldre grå, stuga. Den ägdes av en
 huska Carin Persson, med sina två
 barn, Christina och Emil. — Där rådde
 en, ända till kärlek rådande anda
 i det lilla samhället. Dagarna förflöt
 i stilla lugn och ro. Framarna belöpte

8.)

Böda hamn.⁴¹²⁸

8

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Varandra i all vänskap och hade sina
små pratunders och kaffe bjudningar.
Lång och saga syntes ha sitt hemvisst
från den lilla vackra hamnplatsen omkring
hamnen prydd af vackrast små blom-
sterland. Kvinnorna boro flitiga och
händiga med många sorters handarbeten.
Barnen hade sina lekplatser på sjö och land.
En flock av ankor och vita gåsar
sågs ofta geunga på vågorna nära land.
Undrö det rösen längre upp åt landbacken
rikligt inmundigade såd som spillet
från sådeslass. Alla dessa fjäderfä voro
Eukornas och barnens inkomst källa. Kom därtill
några får var det hela rikedomerna. Nu vila
alla de äldre från Böda hamn i sina tygta grift-
kammrar. Blott vinden hörs sjunga sin sång
i stilla sommarväder över deras viloställen.
De gamla bostäderna äro alla sköflade. Blott ett minne är
Böda hamn.

Skriv endast på denna sida!

Upptecknad
av
Jenny C.
Andersson
f. Sjögren,
f. i Böda
den 1 Sept.
1870.

redtecknat
Okt. 12
1939.

San Jose,
Calif.

Om namn från forna tider på Öland
ä vilda blommor, som jag hört namnas
i min barndom

Många av dessa namn, härleda sig,
enligt min tanke från Rätolska tiden.
Här är "jungfru Marie Tårar", en liten skär
nylikslik blomma med små vita prickar
på varje blad. En annan: "jungfru Marie
Sånghalm". Väcker när den är i knopp-
ning, den har en skön, rosigande
doft. En sorts blå eller mörka anne-
lina färgad blomma kallad guldtopp
(i allmoges språket "guldtöppe"). Den
skiljer sig från ett annat slags
guldtopp. Vid det att roten är så olik
vanlig guldtopp. Som barn brukade jag
gräva upp roten och beundra den.

Upptecknat
av Jenny
C. Lundström
J. Jögrin
Född i Boda
den 1 Sept.
1870.
Redtecknat
i Maj
1993.

2) Gamla namn av vilda blommor.

4128

10

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag vill minnas vår Farmoder som
talade att roten eller rötterna såg ut
som två händer. Där var en liten
vit, vackert formad kvinnohand,
som omsluts av en svart, groft formad
manshand med blodiga naglar.
Det var, enligt folktron "den ondets" hand,
som gripit fast i den heliga jungfruens
hand. Förmodligen en tolkning av hurs
Mörkrets makter en gång i tiden greps
Marias son, den Gudsånde. -

Den vackra primulan, kallad på Norra
Öland för "Gylägga", på Mullersta och
Södra Öland kallas den "Gökbyxa".

En liten gul blomma med stjärnformiga hängan
kallades Kjeringtand eller Kärngtänder.
En sorts vildäronstrollur, skära eller vita kallas

Upptrycknat
av
Jenny
C. Söderström
f. Hjögren
Född i
Boda
den 1 Sept.
1870.

3.)

Gamla namn av vilda blommor

4128

11

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kattfötter, de liknade mycket en kattfot.
 "Johannes tē; gula blomklassar, som
 växte från ett "resen" eller en buskliknande
 planta. Förmodligen hade dessa blommor
 torkats och användts som tē i de små
 kapellun på Öland. Fläcklikt "kallas
 ofta "Blå-gubbe". Kvärnblommor, små
 gula. Bladen påminnande om Väder-
 kvärnsvingar. "Jungfru Marie" Jörka-
 di; en skär pälsk mera röd och vit,
 spräcklig blomma Liknande den
 jörutvänderda "Gulltoppen". - Den liknar
 hyacintar i formen, varja särskild,
 liten blomma liknar ett serverings
 förkläde med "bröstlapp"

Vessa "jungfrumarieblommor" synes
 ha varit invigda till den heliga jungfruns minne.

Några uppteckningar från Läs-
mötet i "Hus för hörens grän" ¹⁸⁴⁰
1840-å 50-talen, i Böda, Åland.
Vid åtskilliga tillfällen hörde jag
min Fader J. L. Jöngren berätta
åtskilliga historier från Läs-
mötets tid i hans barn och ung-
dom: Särskildt minnes jag
ett och annat från den adle,
av folket älskade Frösten och
Lindvalls tid: Det var ju
vanligt att folket en och en fick
komma fram och redogöra
för sin tro och Kristenhetskun-
skap; så kom turen till en
smedmästare Jönner, förmynd
gänger uppropades hans namn och

Upptecknat
av
Jenny C.
Andersson
född i
Böda
d. 1 Sept 1880.

Uppskrivt
i Långse,
Okt. 23.
1933.

4128

den gamle Prosten. Till sist tröt
den store Teologen på talamod
och han utbrast: "Hör då ej jernne-
den lille Smedmästaren sva-
rade då Mudden vice Kalomors
ord: "Väsekt mig, vördi' Prost,
"Slammaren har slagit mig
öronen fulla" - "Härpå Prosten
svarar: "Hvad är det för skräp
j. talar? Ätur en väsekt: "Vördi
Prost! jag vissu ej det var skräp,
det var den vice Kalomors ord."
Ätur en väsekt; Men den kom
från Prosten: "Väsekt mig
Mr. Jernne: jag tänkt ej derpå!
Med ett annat tillfälle då en vigh-
tig sak skulle behandlas.

3.

4128

14
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det var nemligen en gammal
kriem, mycket kort till värtus,
som ännu ingä äktenkap
med en gammal enkam.
Prosten L. framställde med sin
vördnadsbjudande stänna denna
fråga: "Kor Maja, kan det verk-
ligen vara så att ni vill eller
ämnar gifta er igen. Den lilla
krieman steg då upp på spisel-
bänken och sade med diskant röst:
"Ja värde' Prost, Gu' ska' vite
völjen (viljan) om det sedan
kom till verkställighet utgå ej
en annan händelse från sin
något senare tid, Nurmare 1860
talit, Under Ryrkoherde Anders Gustav

Bjelbobergs tid: Min Färmöder,
 Anna Maria Gjögen, född 1811 om-
 talade när jag var barn att det en
 sommar var en svår, ihållande
 torka på Öland. Folket voro försam-
 lade till Guds tjänst i Böda kyrka.
 Den korta bön hade kyrkoh. R.
 uttalat dessa ord: "Herre, ge oss
 regn, om ej för oss, store synda-
 res skull, så för de små barnens
 och creaturens skull." - Solen
 sken från en molnfri himmel,
 men då folket kom ut och skulle
 begeva sig till sina hem föll
 ett väldigt regn och utan para-
 plyer, som de voro blevo de genom-
 våta av regnet, men de blevo nog ej ledsna
 för det. -

Kyrkklockor.

Enligt traditionen skall det vara en kyrkklocka
nedgrävd i den s.k. Koghagen, östr. om
Böda kyrka. Det var under ofridstider på
Öland, som befolkningen sökte gömma värde-
fulla saker i jorden. Och för den fattiga befolk-
ningen var väl ingenting för dem så värde-
fullt och heligt, som kyrkklockorna. Platsen,
där klockan var nedgrävd, var ej utmärkt.
Troligen dödade de män, som gömt klockan
och allt föll i glömska, men sägum lever
dock ännu i Böda om den gömda kyrko-
klockan. Församlingsborina Lötter
den gömda skatens, men för gäves.
Helt har berättat mig att en gosse, Nils Peter
Nilsson från Svastvik, Böda, (Svastviks försam-
ling i San Francisco, en gång då han sprang
i Koghagen,

Upptäcknet
av Jerry-
C. Anderson
f. Sjögren
i Böda
Öland den
1 Sept. 1870.
Nedskrivet
i San Jose
Calif. U. S. A.
Oket 20 d =
1939.

2)

Kyrkoklockor.

4128

17
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Upptecknat
av

Jenny C.
Sunderson,
Född Höglm.

ligt "bing-bong" under sina fötter.
Carl och Anna Nilsson, hans Föräldrar, hade
hört historien om den fömda klockan,
och ettligt folktron, trodde de, det var "vården".
Om den vigda skatten. Gossen glömde i alla fall
att taga märke, på stället, varifrån han hörde
 ljudet. — Ett annat minne om k. klockor
hann i mig i minnet. Det var en stilla Lördags-
afton på slutet av 1890-talet. — Mycket sällan händer
det man någon gång, på flere decennier, avår,
att man kan uppfånga ljudet av Högby kyrko-
klockor i närheten av Böda kyrka.
När den Lördagsafton, var jag lycklig nog att få lyssna
till klangen av Högby klockor, då de ringde till
helgsmöl. och i Defturlik kärlek svarade Böda
gamla klockor sitt "Kom, Kom!"
Klangen från de båda avlägsna kyrko-
klockorna tycktes mig söka
varandra i samman.

1.
Maja Staffanson. (Staff-Maja)
Det var en ovanligt lycklig tid, från
mina tidiga barndom, mellan 5 och
7 års ålder. Mina föräldrar kommo
genom omständigheter att flytta
in i en gammal bondgård i Strand-
torp, Böda. Det gamla huset, liksom
de ett spökslott, det ägdes av en gam-
mal Enka, henns förste Mans namn
var Peter Staffanson och ofta gick hon
under namnet St.-son, fästän ogift
och Enka igen. Det låg något ro-
mantiskt över den gamla gården
och jag gladdes att i ensamhet gå om-
kring där och läsa små värser jag
lärt, allt syntes mig så stämmande
och högtidligt och drötningen i mina

upptäck-
nat av
Jenny C. An-
derson,
Född i
Böda
den 1 Septi
1870.

Kälskrivet
Okt. 11/te.
1999.

San Jose,
Calif.

drömmar och aringar bar gamla
 Mor Steffanson. Hon var af folkanses
 att vara en annan "Fru på Jung";
 Min oss barn syntes hon vara ett
 vänligt solsken och vår Moder
 kallade hon sitt "lilla barn".
 ofta brukade Min lilla bror John och
 jag gå in ^{där} sedan vi först kläd oss
 i vidunderliga kostymer. Då log den
 gamla och kallade Min bror "Adjunkten"
 och mig "Adjuntskan", ett ^(trolldomsadjunkt) besynnerligt
 namn, eller en titel. Men minnes jag den
 stora dagligstugan, det var som man levat
 för hundra år sedan. En stor klocka
 med en eller två ävvar på hängsle på
 väggen, en gammalmodig kakelugn, grönn
 och vit färgs där jätte gammalmodiga

Möbler. Vad som mest tog mitt in-
tresse var ett bord vid förstret, som
vätte mot väster. Det var fyllt av
gamla böcker, mycket gamla. —
Där brukade den gamla sitta när
solen sände sina sista strålar
och läsa eller sjunga.

Ibland blev jag liksom häpen, när
hon för oss, småttningar sjöng, under
det hon viftade med ett påtåndt tely-
ljus. "Så de, som i dommar-dansen
gå, deras hjärtan månde dundra
och brinna." För några år sedan
hörde jag de 10 eller 12 Svenska Sångarna
sjunga samma visa i P.F. o. Då var
jag ej rädd. — Många sena minnen
har jag från den gamla Kaja Steffanson.

Så t. ex. hade hon en stor brun
och svart ko, ovanligt vacker för
att bara vara en ko. —
Denna ko ägnade den gamla en ovan-
lig omsorg, då hon i skej-
ningen låst dörren med en
nyckel, stor som en gammal
nyckel låst hon en bön så
lydande: "Nu har jag låst (låst) i Jesu
namn, Gud bevara dig från eld
och brand och från fiende hand".
Detta upprepades varje afton utan för-
den låsta ladugårdsdörren.

Ibland har jag undrat vem den gamla
härstannade från. Hon var så olik allmoget.
Omkr: 1879 avled den gamla, troligen nära
80 år och på Böda gravgård vilar hon med sin älskade.
Skriv endast på denna sida! Petter Staffanson

Uppstick
av
Jenny C.
Andersson
f. Högren
Född i
Böda
1870
den 1 Sept.

Skansen, belägen vid Ålands-
Stranden å östra Åland i utkanten
av en äng kallad "Flaten", tillhörande
Böda Prästgårdssågar.

Den s. k. Skansen är en fyrkantig
yta, troligen flere hundra meter i om-
fång. Omgiven av vallar. Det är
ett minne sedan ofredstider på Åland
och där kämpades nog många vid
kamp, av länge sedan glömda
böor och deras motståndare.

Jag minns hur stämningfullt det
var, då jag som barn gick omkring på
den gamla tummelplatsen.
En eller två väldiga ekar växte
på skansens område. Fredens
tecken på den gamla stridplatsen.

Upptecknat
av Jenny E.
Anderson
& Görgen.
Född i Böda
den 1 Sept.
1870.

Upptecknat
Okt. 13^{de}
1933.

J. San Jose
Calif. U.S.A.
adr. 1285
Fremont Ave.

149
Kuggbodar, ett fiskläge
öster om byn Svartvik i Böda län
fiskeplats, kallad Kuggbodar.
Kringliggande byars befolkning
hade i min barndom, och kanske
hä' så ännu, sina sjöbodar samt
sina nät och fiskerisäckar där.
En livlig munterhet rådde då mellan
och även kvinnor, där hängt upp sina
nät eller "sköten" och frigjorde dem
från de olika silverfläsande fiskarna.
I sjöbodarna brukade simmas en gång
med snygga båtkläder och där in-
vänder ofta morgongryningen av de
gamla fiskarmännen. En kall med klart
friskt vatten, simmas något söder om Kugg-
bodar, i min ungdom fanns ännu en träram eller
ett s. k. Kar om - Skriv endast på denna sida! Kring källan

Upppteck-
nat av
Jenny
C. Anderson
född Ljögren
Född i Böda
den 1 Sept.
1870.
Uppptecknat
Okt. 13 de
1939.
San Jose
Calif.
U. S. A.

4128

24

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckring över gamla namn å rika
bondgårdar i byn Svåra i Böda.

Åland

Ofta i min barn- och ungdom för-
djupade jag mig i tankar över de sållynta
namnen ^{från} Svåra i Böda.

En och över de sållynta ansigtstyper-
na hos folket i dessa gårdar. Där för är
det mig ett nöje att ^{för} Lunds Univ. Folkminnes-
arkiv redteckna namnen å dessa
gårdar: Här är Helge gård, Allmoges-
benämnen: "Hälggård". Öster om stora
landvägen. Från den tid, jag kan min-
nas folket i den gården, vore männen
resliga och av ansigtstyp, som skilde
sig från det övriga bondfolket, käckas
göman och tillika dygtiga jordbrukare.

Skriv endast på denna sida!

Upptecknat
av
Jenny C.
Andersson
f. Jöngren.
Född i Böda
den 1 Sept.
1876.

Redskrevet
i San Jose;
Calif.
den 30 Okt.
1933.

Trinnorna särdeles husliga och skick-
 liga i kokning med m. - Lärds- eller
 Lörds gård med ett tygt arbetsamt folk.
 En gård kallad Strängsgård eller Sträng-
 gård. På ett annat mindre hemman,
 Tömt- eller "Tömt gård". Trinnfolket
 vackra och med goda sångförmågor.
 Om Tömt gård eller "Tömt gård", det jag ej
 mycket annat än att både män och kvinnor
 inom den gården syntes tygta och sluta
 med ett drag, som deras förfäder från
 länge sin gylla tid varit trälar.
 Svane gård, "Svan gård" med mycket
 läge, står ut, som jag minns
 "Svan släkten" voro de ståtliga och
 vackra, så väl de damerina, som
 de maskulinum. Särskilt goda

9. jordbrukare och ~~kärl~~⁴¹²⁸ sjömän.
Fruntimuren med enbart en
Sångröst. En gård kallades
eller kallas Wänners gård. In våsarne
nämndes Wänners eller "Wännra". De av
Wännerna jag minnes hade båda könen
en ovanligt fin ansigtstyp. Syn-
nerhet kvinnorna med engelskan-
sigtoläggning, de flesta ljuslagda,
Goda och ädelsinnade, ständigt villiga
att hjälpa, alldeles som gräskarne
eller vad vi här i U. S. K. kalla Friends.
Clas gård, som en gång i tiden
tillhörde min Fälskorfar: Per Jönsson
och hans hustru Carin, eller Cajsa
Clasdotter född på Gården Borgen,
eller av folket kallad "Borga". Där var
en gammal reelin och väldiga sten-
massor efter en hedrisk Högdingborg 4128

Och det har mig berättats att polset i
enma gård levde der den ena släkten
efter den andra från "gråa jorntiden".
Min Mormors Föräldrars namn voro
Claes Claesson och Elsa Claesson, född
Claesdotter. Männen av Claes släkten
voro duglige fjörnän och älskade hant
som deras stamfäder. Kvinnorna voro
ofta mycket roade av dukning och ser-
vring i privata hem, skickliga i väv-
ning och hantarbeten, samt älskade
poesi. Carin Claesdotter ärode elsk
vänderas befolkningen med det smek-
namn som en gång i tiden tillhörde
en Prästötter, Brita Hjorth i Runsten,
frå Flad.

Byn Melböda ligger i mellersten
delen av Böda, och är inom parer-
thus sagt - min födelseby, med områden
bestående av lövträdskvinnor ängar.

3⁵ där Flora strött sina rika skatter
 Dessutom är där sträckor av åkrar
 med olika sådsslager och rotfrukter.
 Byn sträcker sig långt i västra delen
 av ön och har omräddan ner till östra
 spån. Det var i Byrnshyttan
 från ett par gårdar jag mycket ju-
 derad från i min uppväxtår: Det var
 "Pappigårdarna". Pappi lär ej Svenskt,
 lärare Italienskt. Du minns ju
 folket från min barndom i Pappigårdarna.
 Männan med ljusstarkt dockigt hår,
 goda fingrar och särdeles skickliga
 samt kärlek till havet, till jakt och fiske.
 Kvinnorna med fint lagda ansikten
 mörktlur gult hår som glöt i vågorna
 kring pannan. Du den släkten voro de

Nästan alla begåvade med en
sällsamt krickhet, man kunde säga
teatralisk ofta var där en blick av
geni eller humor i deras ögon och
de skildes mycket i sätt och sed
från det öfriga bondfolket.

Nu äro alla dessa jag minns väl,
men ättlingar av dem finnes i San
Francisco och Elkharta, samt även
i Melbörda, dock äro de nu mycket
uppblandade med andra släkter.
Bland många andra ting jag erinrar
mig från min födelseby var en
gammal brunn, eller om det var en källa
och där syntas de flöda från gammal
skulpt i trämbarn och under s. k. Brunn
kiosk uppkänta det friska, sköna vattnet.

L. Brummen nämndes "Elis" eller
 Glans brunn. Aldrig hörde jag
 nämnas att vettat i denna brunn
 sinade ut, så håller ej de livliga
 spörsmål eller rådfrågningar som
 där av folket uttalades. Där möttes
 ju unga och gamla och där dröftades
 dagens händelser. - Västman Stora
 landsvägen, just några stenkast från
 "Elis brunn" ligger en allmänning kallad
 Lunden eller Melböda Pond. Där var i
 min barndom 12 à 13 små stugor, och
 än minnes jag namnen på dess invånare.
 Det var alldeles som i en liten småstad:
 En viss aristokrati rådde hosen del av
 de värde inbyggarna och en del voro under-
 ordnade "de lägre" i det lilla samhället.
 En del av husen hade gårdar namn, såsom Plotet,
Rådhuset, Posthuset, Lasarettet o. s. v.

Sv
 Jenny C.
 Anderson
 f. Spögen.

San Jose,
 Calif.
 Okt. 20^{de}
 1933.